

✧ **Texty na tento týden** – 1Te 4:13–18; Mt 24:27.30.31; 2Pt 1:19–21; Da 8:14; Da 9:20–27; Ezd 7:7–13

✧ **Základní verš**

„V onen den se bude říkat: ‚Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali naděje a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naděje, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.‘“ (1z 25:9)

Druhý příchod Ježíše Krista je jedním z ústředních témat Písma. Je to zlatá nit, která se táhne posvátnými stránkami Bible. Jeden učenec odhadl, že ve Starém zákoně se nachází 1845 zmínek o Kristově druhém příchodu. Ve dvou set šedesáti kapitolách Nového zákona je více než tři sta zmínek o návratu Krista. Třidvacet z dvaceti sedmi knih Nového zákona mluví o této velké události.

Poté, co reformace v Evropě ztroskotala a zabrzdlily ji rozdělení a spory, protestantismus zapustil kořeny v Novém světě (později se z něj staly Spojené státy americké), kde se mnozí snažili pozvednout prapor pravdy, včetně pravdy o druhém příchodu.

Patřil mezi ně i baptistický farmář William Miller. Během svého studia Bible došel k závěru, že Ježíš přijde brzy, dokonce ještě během jeho života. Začal toto poselství kázat, a tím odstartoval mohutné hnutí. Přestože toto hnutí čelilo velkému zklamání, mnohým lidem zpřístupnilo biblické pravdy, které jsou důležité i dnes.

Tento týden budeme zkoumat, proč myšlenka druhého příchodu Krista naplňovala věřící radostí v průběhu staletí a jak se můžeme my sami připravit na tuto velkou událost.

✧ **Osnova lekce:**

Při studiu této lekce se zaměříme na Kristův návrat jako naděje, která provázela křesťany po celá staletí. Zvláštní pozornost bude věnována biblickým proroctvím o Kristově návratu, z jejichž pochopení se zrodilo společenství adventistů sedmého dne.

- 1Te 4:13–18 - Kristův návrat jako naděje na vzkříšení a věčný život (neděle)
- Sk 1:9–11 - Kristův návrat jako reálná událost (pondělí)
- 1Pt 1:10.11 - Důležitost pochopení prorocké zvěsti (úterý)
- Da 8 a 9 - Proroctví o 2 300 prorockých letech a době konce (středa a čtvrtek)

NE 12. května – ZASLÍBENÍ JEHO NÁVRATU

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naděje. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

J 14:1-3 „¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

Tt 2:11-14 „¹¹Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem ¹²a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku ¹³a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. ¹⁴On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.“

1K 15:15-19 „¹⁵A my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkřísěn ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkřísěn, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu.

¹⁹Máme-li naděje v Kristu jen pro tento život, jsme nejobožejší ze všech lidí!“

PO 13.května – OČEKÁVÁNÍ KRISTOVA PŘÍCHODU

Sk 1:9-11 „⁹Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. ¹⁰A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu ¹¹a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Zj 1:7 „Hle, přichází v oblacích! Uzí ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.“

Mt 24:27.30.31 „²⁷Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.

³⁰Tedy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. ³¹On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jednéh konců nebe ke druhým.“

1Te 5:2-5 „²Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. ³Až budou říkat „je pokoj, nic nehrozí“, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. ⁴Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. ⁵Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nezapíráme noci ani temnotě.“

Žd 9:27.28 „²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.“

ÚT 14. května – WILLIAM MILLER A BIBLE

1Pt 1:10.11 „¹⁰Toto spasení hledali a po něm se ptali proroci, kteří prorokovali o milosti, která je vám připravena; ¹¹zkoumali, na který čas a na jaké okolnosti ukazuje duch Kristův v nich přítomný, když předem svědčí o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde.“

Př 8:8.9 „⁸Všechny výroky mých úst jsou spravedlivé, není v nich nic potměšilého či falešného. ⁹Všechny jsou správné pro toho, kdo porozumí, přímé těm, kdo naleznou poznání.“

J 16:13 „¹³Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

2Pt 1:19-21 „¹⁹Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozžehne den a jitřenka vám nevzejde v srdci. ²⁰Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. ²¹Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.“

Da 1:17 „¹⁷A Bůh dal těm čtyřem jinochům vědění a zběhlost ve veškerém písemnictví a moudrosti. Danielovi dal nadto porozumět všem viděním a snům.“

Da 2:45 „⁴⁵Neboť jsi viděl, že se utrhle ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlínu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravidlivý a výklad spolehlivý.“

Zj 1:1-3 „¹Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi. ²Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl. ³Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.“

Da 7:17.23 „¹⁷Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi.

²³Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, poduje ji a rozdrtil.“

Jr 49:36 „³⁶Privedu na Élam čtyři větry ze čtyř konců nebes a rozptýlím Élamce do všech těch větrů, takže nebude pronároda, kam by élamští vyhnanci nepřišli.“

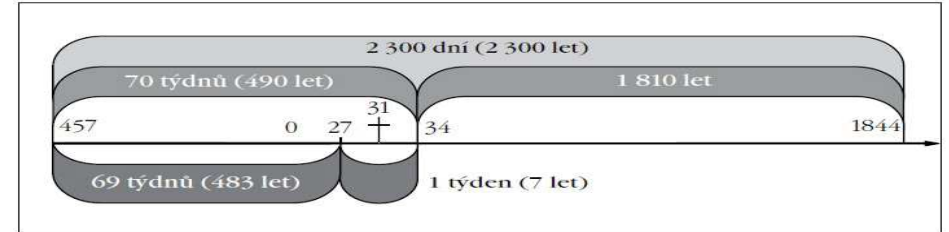
Zj 17:15 „¹⁵A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky.“

Jr 6:2 „²Líbeznou a rozkošnou dceru sijónskou umlčím.“

Ef 5:22-33 „²²Ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církve je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷ak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. ²⁹Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale žít je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; ³⁰vždyť jsme údy jeho těla.

PÁ 17. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Podívejte se na následující tabulku, kde najdete proroctví o sedmdesáti týdnech a dvou tisících třech steh dnech. Proroctví začínají v roce 457 před Kristem a předpovídají události kolem „pomazaného vévody“ (Da 9,25), na kterém je založeno proroctví o sedmdesáti týdnech. S tímto pevným základem končí proroctví o dvou tisících třech steh večerech a jitrech v roce 1844.

„Podobně jako apoštolové ani Miller a jeho spolupracovníci plně nepochopili význam poselství, které hlásali. Bludy, tak dlouho zakořeněné v církvi, jim nedovolily správně pochopit důležité prvky proroctví. I když kázali poselství, které měli z Božího pověření oznámit světu, nepochopili správně jeho význam, a proto zažili zklamání.“ (GC 351; VDV 234)

„Přesto Pán uskutečnil svůj milostivý záměr; zaznělo varování, že se blíží soud. Velký den se přiblížil a Pán ve své prozřetelnosti vyzkoušel lidi tím, že jim nechal oznámit určitý čas, aby se ukázalo, co je v jejich srdcích. Poselství mělo vyzkoušet a očistit křesťanskou církev. Mělo ukázat, zda členové církve milují tento svět, nebo svého nebeského Pána. Vyznávali, že milují svého Spasitele, a nyní měli svou lásku dokázat. Budou ochotni vzdát se světských nadějí a ambicí a přijmou radostně zvěst o druhém příchodu svého Pána? Díky poselství měli poznat svůj skutečný duchovní stav. Bylo jim posláno z milosti, mělo je vyburcovat, aby v pokání a pokoře hledali svého Pána.“ (GC 353; VDV 235)

Otázky k rozhovoru

1. Co se můžeme naučit ze zkušenosti Williama Millera? Proč Bůh vždy hned neopravuje naše nesprávné chápání jeho pravdy?
2. Proč je pochopení textu Da 9,24–27 tak důležité při upevňování souladu Bible a Kristova božství?
3. Jakou roli hraje pochopení proroctví v plánu spasení? Proč hraje proroctví v Božím plánu tak důležitou roli?

20:47

Jdi tedy, posílám tě do Egypta.³⁵To je ten Mojžíš, kterého odmítli, když řekli: „Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?“ Toho poslal Bůh jako vládce i vysvoboditele, když se mu prostřednictvím anděla zjevil v keři.³⁶To je ten Mojžíš, který je vyvedl z Egyptské země, který čínil divy a znamení v Egyptě, při Rudém moři i na poušti po čtyřicet let.³⁷To je on, který řekl synům izraelským: „Bůh vám z vašich bratří povolá proroka, jako jsem já.“³⁸To je ten, kdo při shromáždění lidu na poušti byl prostředníkem mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sínaj, a mezi našimi praotci. To on přijal pro vás slova života.³⁹Ale naši praotcové ho nechtěli za vůdce, zřekli se ho a zatoužili po Egyptu.⁴⁰Proto řekli Áronovi: „Udělej nám bohy, kteří by nás vedli. Vždyť nevíme, co se stalo s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.“⁴¹A tehdy si udělali sochu telete, začali této modle obětovat a před výtvozem vlastních rukou pořádali slavnosti.⁴²Proto se od nich Bůh odvrátil a dopustil, aby se klaněli nebeským mocnostem, jak se o tom píše v knize proroků: „Byl jsem to já, lide izraelský, komu jste po těch čtyřicet let na poušti obětovali a přinášeli dary?“⁴³Byl to Moloch, jehož stánek jste s sebou nosili, a hvězdu boha Remfana, obrazy, které jste si udělali pro svou modloslužbu. Proto vás přestěhují do vyhnanství, až do končin babylónských.⁴⁴Naši praotcové měli na poušti stánek svědectví; Bůh přikázal Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který mu ukázal.⁴⁵Tento stánek odevzdali svým synům, a ti jej za Jozue vnesli do země pohanů, které Bůh před nimi zahnal. Tak tomu bylo až do časů Davidových.⁴⁶David nalezl u Boha milost a prosil, aby směl vyhledat místo, kde by přebýval Bůh Jákobův.⁴⁷Ale teprve Šalomoun vystavěl Bohu chrám.⁴⁸Avšak Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavených lidskýma rukama, jak praví prorok: „Mým trůnem je nebe a země podnoží mých nohou! Jaký chrám mi můžete vystavět, praví Hospodin, a je vůbec místo, kde bych mohl spočinout?“⁵⁰Což to všechno nestvořila má ruka?“⁵¹Jste tvrdší než já a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové.⁵²Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili.⁵³Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!“⁵⁴Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřít a zlosti zatínali zuby.⁵⁵Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží,⁵⁶a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“⁵⁷Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli.⁵⁸a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládeci, který se jmenoval Saul.⁵⁹Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“⁶⁰Pak klel na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.“

Da 8:14 „Řekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.““

³¹„Proto opusť muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo.“³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.³³A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Nu 14:34 „Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseťe své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli.“

Ez 4:6 „Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“

ST 15. května – DVA TISÍCE TŘI STA VEČERŮ A JITER

Da 8:13.14 „¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: „Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?“¹⁴Řekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.““

Gn 15:13 „Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokřovováni po čtyři sta let.“

Nu 14:34 „Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseťe své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli.“

Jr 25:11 „Tak se stane celá tato země troskami a bude budít úděs. Tyto pronárody budou sloužit králi babylónskému po sedmdesát let.“

Da 9:24 „„Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a prorocství, k pomazání svatyně svatých.“

Mk 1:15 „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium.“

Ga 4:4 „Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu.“

Ř 5:6 „Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.“

Da 8 „¹V třetím roce králování krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku.²Viděl jsem ve vidění – byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině – viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlajje: ³Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední.⁴Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu zlíbilo, a vzmohl se.⁵Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh.⁶Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozrušen.⁷Viděl jsem, že dostihl berana, rozlíceně do něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho povalil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci.⁸Kozel se velice vzmohl. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů.⁹Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi vzmáhal na jih a na východ i k nádherné zemi.¹⁰Vzmohl se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je.¹¹Vypjal se až k veliteli toho zástupu, zrušil každodenní oběť a rozvrátil přibýtek jeho svatyně.¹²Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil.¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: „Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?“¹⁴Řekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.“¹⁵Když jsem já, Daniel, uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži¹⁶ a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: „Gabrieli, vysvětlí mi to vidění.“¹⁷Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tvář k zemi. Řekl mi: „Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce.“¹⁸Když se mnou mluvil, ležel jsem v mráкотách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo.¹⁹Řekl: „Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času.²⁰Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové méďští a perští.²¹Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král.²²To, že se roh zlomil a místo něho vyrostly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu.²³Ke konci jejich králování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozumět hádankám.²⁴Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých.²⁵Obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lstivě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti Veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky.“

²⁶Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověřeno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů. ²⁷Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechal. ²⁸

Da 9 ¹„V prvním roce vlády Darjaveše, syna Achašveróšova, který byl médského původu a byl králem nad královstvím kaldejským, ²v tom prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremjášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách. ³Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, ztichlém rouchu a popelu. ⁴Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: „Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá příkázání! ⁵Zhrželi jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých příkázání a soudů. ⁶A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země. ⁷Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém judském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili. ⁸Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich kráľích, na našich velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhrželi. ⁹Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu ¹⁰a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky. ¹¹Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili. ¹²Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě. ¹³Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozřevě podle jeho pravdy. ¹⁴Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, které koná, ale my jsme ho neposlouchali. ¹⁵Nyní, Panovníku, náš Bože, který jsi svůj lid vyvedl z egyptské země pevnou rukou, a tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes, zhrželi jsme, byli jsme svévolní. ¹⁶Panovníku, nechť se, prosím, podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé rozhořčení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás. ¹⁷Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpusťoušenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku. ¹⁸Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a viz, jak jsme zpusťoušeni mi i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro své velké slitování. ¹⁹Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neproděvej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“ ²⁰Ještě jsem rozmlouval a modlil se, vyznával hříchy svých i hříchy Izraele, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu, své prosby o smilování za svatou horu Boží, ²¹tedy ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru. ²²Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: „Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení.“ ²³Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění. ²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Vzav a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i obětí přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohydné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí.“

ČT 16. května – NEJDELSÍ PROROCKÉ ČASOVÉ OBDOBÍ

Da 9:25.26 „²⁵Vzav a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení.“

Ezd 7:7-13 „⁷S ním se vydali do Jeruzaléma i někteří Izraelci, kněží a levitě, zpěváci, vrtníci a chrámoví nevolníci v sedmém roce krále Artaxerxa. ⁸Přišel do Jeruzaléma pátého měsíce téhož sedmého roku jeho kralování.

⁹Na první den prvního měsíce byl stanoven nástup cesty z Babylónu a prvního dne pátého měsíce přišel do Jeruzaléma, protože nad ním byla dobrotivá ruka jeho Boha. ¹⁰Ezdráš bádál se upřímným srdcem v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a vyučoval v Izraeli nařízením a právním. ¹¹Toto je opis listu, který vydal král Artaxerxés knězi Ezdrášovi, znalci Zákona, znalému znění příkazů Hospodinových a jeho nařízení Izraeli: ¹²„Artaxerxés, král králů knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes: Rozhodnutí. Nuže: ¹³Vydal jsem rozkaz, že každý z izraelského lidu, z jeho kněží a levitů v mém království, kdo touží jít do Jeruzaléma, může jít s tebou.“

Sk 10:38 „Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblůve, neboť Bůh byl s ním.“

Mk 1:14.15 „¹⁴Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: ¹⁵„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium.““

Da 9:27 „Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i obětí přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohydné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí.“

Sk 6:8-15 „⁸Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení. ⁹Tu proti němu vystoupili někteří židé, patřící k synagóze, zvané synagoga propuštěnců, a k synagóze Kyrénských a Alexandrijských, a společně se židy z Kilikie a z Asie se začali se Štěpánem přit. ¹⁰Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil. ¹¹Navedli tedy několik mužů, aby proklažovali: „My jsme slyšeli, jak mluvil rouhavě proti Mojžíšovi a proti Bohu.“ ¹²Tím pobouřili lid a starší se zákoníky; pak si pro Štěpána přišli, odvedli ho a postavili před radu. ¹³Přivedli křivé svědky a ti vypovídali: „Tehle člověk znovu a znovu mluví proti tomuto svatému místu i proti Mojžíšovu zákonu. ¹⁴Na vlastní uši jsme slyšeli, jak řekl, že Ježíš Nazaretský zboří tento chrám a změní ustanovení, která nám dal Mojžíš.“

¹⁵Všichni, kteří v radě zasedali, pohlédli na Štěpána a viděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.“

Sk 7:1-60 „¹Velebně se Štěpána otázal: „Je tomu tak?“ ²A Štěpán začal mluvit: „Bratři a otcové, vyslechněte mne: Bůh slávy se zjevil našemu praotci Abrahamovi ještě v Mezopotámii, než se usadil v Cháranu, ³a řekl mu: „Opusť svou zemi a své příbuzné a jdi do země, kterou ti ukážu.“ ⁴A tak vyšel Abraham z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. Když jeho otec zemřel, vyzval jej Bůh, aby se odtud přestěhoval do této země, v které nyní žijete. ⁵Ale nedal mu z ní do vlastnictví ani píď, slíbil však, že ji dá natrvalo jemu i jeho potomkům, ačkoliv tehdy ještě Abraham neměl syna. ⁶A Bůh mu řekl: „Tvoji potomci se přestěhují do cizí země a budou tam bydlet; udělají z nich otroky a po čtyři sta let s nimi budou ze nakládat. ⁷Ale já budu soudit národ, který je zotročí,“ řekl Bůh, „a oni vyjdou svobodní a budou mi sloužit na tomto místě.“ ⁸Bůh uzavřel s Abrahamem smlouvu, jejímž znamením se stala obřízka. Když se podle Božího slibu Abrahamovi narodil Izák, osmého dne jej obřezal. Právě tak obřezal Izák Jákoaba a Jákoab svých dvanáct synů. ⁹Jákoabovi synové žárlili na svého bratra Josefa a prodali ho do Egypta; ale Bůh byl s ním, ¹⁰vysvobodil ho ze všech jeho útrap a způsobil, že si ho farao, egyptský král, oblíbil pro jeho moudrost a svěřil mu správu nad Egyptem i nad celým královským domem. ¹¹Potom nastal po celém Egyptě i Kanaánu hlad a veliká nouze, a naši praotcové neměli co jíst. ¹²Jákoab se dověděl, že jsou v Egyptě zásoby obilí a dvakrát tam poslal své syny. ¹³Když tam přišli podruhé, dal se Josef svým bratrům poznat; tak se farao dověděl o Josefově původu. ¹⁴Pak si Josef vzal k sobě svého otce Jákoaba a všechny své příbuzné; bylo jich sedmdesát pět. ¹⁵Tak se Jákoab dostal do Egypta a tam zemřel on i naši praotcové. ¹⁶Jeich ostatky přenesli do Síchemu a uložili je do hrobky, kterou Abraham koupil od synů Emorových v Síchemu a zaplatil stříbrem. ¹⁷Když už byl blízko času, kdy Bůh chtěl splnit to, co Abrahamovi slíbil, počet našeho lidu v Egyptě velmi vzrostl. ¹⁸Ale tu nastoupil v Egyptě jiný král, který už o Josefovi nic nevěděl. ¹⁹Ten jednal s naším národem nepřátelsky a přinutil naše praotce, aby odkládali děti, které se jim narodí, a nenechávali je nazívu. ²⁰V té době se narodil Mojžíš, kterého si Bůh vyvolil. Po tři měsíce o něj pečovali doma; ²¹a když ho museli odložit, ujala se ho faraónova dcera a starala se o něj jako o svého syna. ²²Byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný v slovech i činech. ²³Když Mojžíš dosáhl věku čtyřiceti let, přišlo mu na mysl, aby se podíval, jak žijí jeho izraelští bratři. ²⁴A tu uviděl, jak s jedním z nich nějaký Egyptan zle nakládá; přispěchal tomu ubožákovi na pomoc a pomstil ho tím, že Egyptana zabil. ²⁵Myslel, že jeho bratři pochopí, že je chce Bůh skrze něho zachránit; ale oni to nepochopili. ²⁶Druhého dne mezi ně zase přišel, právě když se dva z nich rvali; snažil se je smířit, a proto jim řekl: „Co to děláte? Jste přece bratři! Proč ubližujete jeden druhému?“ ²⁷Ale ten, který svého bližního napadl, odstrčil Mojžíše a řekl: „Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?“ ²⁸Snad mne nechceš také zabít jako včera toho Egyptana?“ ²⁹Když to Mojžíš slyšel, utekl z Egypta a žil v zemi madiánské; tam se mu narodili dva synové. ³⁰Když uplynulo čtyřicet let, zjevil se mu na poušti u hory Sínaj anděl v plameni hořícího keře. ³¹S údivem hleděl Mojžíš na to zjevení; šel blíž, aby se lépe podíval, a tu se ozval Hospodinův hlas: ³²„Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákoabův.“ Mojžíš se trásl strachem a neodvážil se vzhlednout. ³³Hospodin mu řekl: „Zuj si obuv, protože místo, na kterém stojíš, je země svatá. ³⁴Dobře jsem viděl, jak můj lid v Egyptě těžce trpí, a slyšel jsem, jak sténá. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil.“